

GERÇEKLEŞEN BİR HAYAL

İnsan bu hayatta başına ne geleceğini önceden tahmin edemez. Biz en güzel gelecek günümüz diye hayal ettiğimiz gün için planımızı yaparken kim bilir hayat belki bizden önce planını çoktan yapmıştır.

Ben de çok güzel hayaller kurmuştum. Hayatımı değiştireceğim o gün için çok güzel hayallerim vardı. 18 Haziran'da sınava girecek ve doğum günümde hayalini kurduğum Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü kazanacaktım. Hayatın benden önce plan yaptığını bilmiyordum. Zaten tedavi gören bir insan olarak her şeyin yolunda gideceğini nasıl düşünmüştüm ki? Korkulan oldu ve sınava kısa bir süre kala hastaneye yatırıldım. Hematoloji servisinde tedavi görüyordum. Sağlık durumum sınava gitmeye pek müsait değildi çünkü bir de nöbet geçirmiştım. Doktorlarım bu yüzden yatağımdan kalkmamı bile pek istemiyorlardı ama benim sınav yerim uzaktaydı. Hayatımın en çaresiz anlarından birini yaşamıştım o an. Benim durumumda olan başka kişiler de vardı ama onlar pes etmişti. Ben pes edemezdım. Çünkü iki yıl önce zaten bir kere hastalığım yüzünden doktorluk hayalimden vazgeçmiştim. Şimdi olmazdı. Bir kere daha aynı acıyı yaşayamazdım. OMÜ Hastane Okulundaki Necati ER öğretmenime gittim. Çaresiz olduğumu anlattım. O da benim sarf ettiğim çabayı görünce hemen bana yardım elini uzattı ve bana bir araç ayarladılar. Geriye doktorlarımdan izin almak kalmıştı. Cuma akşamı Prof. Dr. Düzgün Özatlı doktorumla konuştum. Ne kadar emek verdiğimi anlattım. O da bana kıyamadı ve izin verdi. Başta bu iki iyi insan ve ismini vermediğim bu sırada bana yardımcı olan sayısız insan sayesinde (asistan doktorlarım, hemşirelerim, Atakum Belediyesi'nden bana yardımcı olan abi ve ablalarım) sınava yetişmeyi başardım. Kolumda damar yoluyla şiddetli bir ağrıya sınava zar zor girsem de sınavı bitirmeyi başardım. Tabi ki hastaneye döner dönmez tedavim devam etti. Hayatımın en zor iki gününü geçirmiş olabilirim. Geriye sınav sonucunu beklemek kalmıştı. Hiçbir sınavda bu kadar heyecanlanmamıştım. Nihayet o gün geldi çattı ve sonuçlar açıklandı. İstedğim üniversiteyi kazanmıştım. Sanki bir anda dünyanın en mutlu insanı gibi hissettim kendimi. Nihayet ben de hayallerime kavuşabilecek ve öğretmen olabilecektim. Çünkü insan hayal ettiği müddetçe yaşar ve benim de tutunabilecek kuvvetli bir dala ihtiyacım vardı. Bu güzel haberi tabi ki bana bu süreçte yardımcı olan herkesle hemen paylaştım.

Şimdi aradan yaklaşık altı ay geçti. Ben hayalini kurduğum bölümü okuyorum. Kiminize bu anlattıklarım sıkıcı gelebilir. Aslında işin özü şu: Eğer siz başarmak isterseniz size bütün kapılar açılır. Önemli olan başarmayı isteyin ve zorda kaldığınızda yardım istemekten çekinmeyin. İyi insanlar hep vardı, bundan sonra da olacaktır. Allah'ım iyilerle karşılaştırsın.

Aleyna Yılmaz

28.11.2022